

**Beszámoló az Öku 8.a Moha osztályának
2025. június 11-15-ig tartó
erdélyi tanulmányi kirándulásáról**

1. nap: szerda

Tekintettel az előttünk álló út hosszára, buszunk pontban reggel 6-kor indult az iskolánk mellől. Jó tempójú haladás, az előírt pihenők betartása mellett kora délután értünk utunk első állomására, **Kolozsvárra**. A városközpontba való bejutás a sűrű forgalom miatt sajnos sok időnkbe tellett, így az ide tervezett 3 programpontból a Házsongárdi temető megtekintését kénytelenek voltunk kihagyni. **Mátyás királyunk szülőházát**, valamint a főteret a Szent Mihály **székesegyházzal** és Fadrusz János monumentális **Mátyás szobrával** viszont sikerült megtekintenünk, és a legfontosabb tudnivalók is elhangzottak.

Utunk második állomása a **tordai hasadék** volt. A megérkezés során mindenki felismerte, hogy „Ez a kép volt a törökönyvünkben!”. Gyönyörű időjárás és kellő óvatosság mellett sétáltuk végig a hasadékot, majd kezdődhetett aznapi utunk utolsó szakasza, ahol célként már a szállás és a vacsora lebegett a gyerekek szeme előtt.

Szállásunk a 2005 óta már négy alkalommal is nagyszerűen bevált **zetelakai Hajnalka Panzióban** és Szabó Panzióban volt a **Nagy-Küküllő** két partján, ahová késő este érkeztünk meg. Vacsora, kipakolás, majd pihenés zárta a hosszúra sikerült napot.

2. nap: csütörtök

Korai kelést és reggelit követően $\frac{3}{4}$ 8-kor már indultunk is **Csíkszeredába**, hogy 9-11-ig látogatást tegyünk a **Nagy István Művészeti Középiskolában**, akikkel a covid-járvány óta testvériskolai kapcsolatunk valamelyest vesztített intenzitásából. A második és harmadik tanítási órán osztályunk kisebb csoportokra bomolva a következő tantárgyak közül választhatott: szobrászat, festészet, matek, fizika, idegen nyelvek, állampolgári ismeretek. A **látogatott órákon** betekintést nyerhettünk a magyar nyelven zajló oktatási munkába, spontán beszélgetések alakulhattak a házigazdák és vendégek között, majd a búcsú során viszontlátogatásra hívtuk ottani kollégáinkat.

A nap további részében velünk jött Kovács Levente, az iskola földrajz szakos tanára, és tartott nekünk szakszerű idegenvezetést. Elsőként **Csíksomlyón** álltunk meg. A kegytemplom megtekintése után felmáztunk a „Nyeregbe”, ahol már zajlottak a másnapi Bagossy-koncert színpadának építési munkálatai. Utunk következő állomása **Madéfalva** volt, itt koszorút helyeztünk el az 1764-es **SICVLICIDIUM** emlékművénel.

A Csíki-medencén végighajtva a Pongrác-tetőn át a **Békás-szorosig** mentünk, ami szintén nagy hatást tett a gyerekekre: végigsétálva a szoros égbetörő falai közt, hallgatva a bővíző Békás-patak robaját gyönyörködhettünk a természet szépségében.

Visszafelé megálltunk a **Gyilkos-tónál**, aminek mind legendáját, mind geológiai magyarázatát elmondta Levente, akit aznapi utunk végétével visszavittünk Csíkszeredába.

A Tolvajos-tetőhöz közeledve sofőrünknek pihenőt kellett tartania, így jöhetett létre az a nem mindennapi helyzet, hogy csoportunkhoz egy **szarvas is csatlakozott**, aki buszraszálláskor egészen az busz ajtajáig követett bennünket.

Vacsora után játék, beszélgetés, felkészülés a másnapi túrára.

3. nap: péntek

A reggelit követően buszunk átvitt bennünket **Ivómezejére**, ahol találkoztunk aznapi túránk vezetőjével, Ilyés Ferencsel, a **Salvamont hegyimentőjével**. Az ő irányítása mellett vágunk neki a komoly fizikai kihívást jelentő túránknak, a **Madarasi-Hargita megmászásának**. A túra izgalmát fokozta a medvével való találkozás lehetősége, de erre szerencsére nem került sor. A hegytetőn egy kis meglepetés várta a gyerekeket: kiosztásra kerültek a szüleik által írt, teljes titoktartás mellett begyűjtött és a helyszínre szállított levelek, amik nagy örömet szereztek a címzetteknek.

A buszunkhoz való visszajutásban segítségünkre volt egy traktor, aminek a vontatmányán kényelmesen és biztonságban legurultunk a hegyről.

4. nap: szombat

Mivel a csoportot 11 órára jelentettem be a hargitafürdői Baluparkba, előtte még maradt annyi időnk, hogy – némi kilométer-többlettel – megtekintsük a UNESCO kulturális világörökség részét képező **székelyderzsi erődtemplomot**.

A történelmi információkon túl a hely különlegességét csak fokozta, hogy a közeli Homoródszentmártonból származik iskolánk könyvtárosa, a gyerekek által kedvelt Melinda néni.

Székelyderzs megtekintése után továbbindultunk **Hargitafürdőre**, de a Tolvajos-tetőről oda felvezető út aznap egy autóverseny (hargitachallenge.com) miatt le volt zárva a forgalom elől, így **nem tudtunk feljutni a Baluparkba**.

A csalódottságot csökkentendő megnéztük a startra váró kocsikat, majd elindultunk vissza Zetelakára, hogy az útbaeső **Homoródfürdőn** működő bobpálya nyújtson némi vigaszt és kárpótlást az önhibánkon kívül meghiúsult kalandparki program helyett.

15 órára aztán vissza is kellett érnünk Zetelakára, hiszen **focimeccs** várta az osztályt, ahol az ellenfél játékosai a helyi ifjúsági focicsapat tagjaiból verbuválódtak. Kitűzött célunk az volt, hogy visszavágjunk a nyolc évvel ezelőtt, két másik csapat által játszott mérkőzésen elszenvedett komoly vereségünkért. Sajnos nem igazán sikerült teljesíteniünk a célt...

Utána még egy **közös métázás** következett, aztán az eső miatt csoportjáték a fedett lelátón, majd 18 órától részt vettünk a szentmisén a helyi katolikus templomban. Vacsora után kezdetét vette az összepakolás a másnapi korai hazaindulás érdekében.

5. nap: vasárnap

A korai reggeli, majd a házigazdáinktól történő búcsú után 7 órakor elindultunk hazafelé. Az aznapra tervezett programok Parajd kivételével mind megvalósultak: **Szejkefürdőn** Orbán Balázs, **Farkaslakán** Tamási Áron síremlékét koszorúztuk meg.

Az ébrenedező **Korondon** végigsétálva a gyerekeknek lehetőségük volt a helyi kerámiai termékeket megismerni, illetve ajándékot vásárolni családtagjaik számára.

A jelenleg vízzel telt parajdi sóbánya helyett a **tordai sóbányát** tekintettük meg, szakszerű idegenvezetés keretében. Jó lett volna hosszasan időzni a bányában, mert mindenkit elvarázsolt a látvány.

A sóbánya után már csupán a sofőr számára előírt kötelező pihenőket megtartva jöttünk tovább, hogy nem sokkal 21 óra után a szülők nem kis megkönnyebbülésére megérkezzünk oda, ahonnan szerda reggel elindultunk.

A nyolcadik tanév végén tett közös kirándulás olyan élményekhez juttatta a gyerekeket, amelyek eredményeként ők is megszerették Erdélyt, az ott megismert embereket, és többen fogadkoztak, hogy családjukkal is el fognak menni Zetelakára, és volt házigazdáinknál szállnak majd meg. Az utazás közösségépítő hatása megkérdőjelezhetetlen.

Erdélyi kirándulásunkhoz az autóbust a váci Heimbusz Kft.-től béreltük.

A kirándulás Magyarország Kormánya támogatásával valósult meg.

Budapest, 2025. július 8.

Marosvári István
osztályfőnök, szervező